

تحلیل تأثیر کیفیت محیطی بر سرمایه اجتماعی

نمونه موردی: پیاده‌راه قره‌خان شهر مشهد

محمد رحیم رهنما (دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد)

rahnama@ferdowsi.um.ac.ir

ندا محمدزاده (دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی قزوین، نویسنده مسؤول)

mohamadzadeh_ur@yahoo.com

چکیده

اهداف: تحقیق حاضر به دنبال سنجش و تحلیل همبستگی میان کیفیت محیطی پیاده‌راه‌ها و سطح سرمایه اجتماعی بهره‌برداران پیاده راه قره‌خان شهر مشهد است.

روش: این پژوهش با استفاده از روش کیفی، در چارچوب مطالعه موردي، بر روی پیاده‌راه قره‌خان شهر مشهد انجام شده است. به این منظور کیفیت محیطی این پیاده‌راه، با استفاده از شش شاخص (دسترسی، کاربری و فعالیت، ایمنی و امنیت، راحتی و آسایش، امکانات و خدمات و منظر فضایی) و سطح سرمایه اجتماعی، با استفاده از سه شاخص (شبکه اجتماعی، مشارکت اجتماعی / مشارکت مدنی و اعتماد اجتماعی) به صورت پیمایشی، از طبق پرسش از ۳۷۱ نفر از جامعه آماری که به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شده‌اند، سنجش شده است.

یافته‌ها / نتایج: نتایج حاصل از پرسش نامه نشان می‌دهد، کیفیت محیطی پیاده‌راه قره‌خان، از منظر بهره‌برداران آن، با میانگین امتیاز $3/29$ از طیف پنج قسمتی لیکرت، در وضعیتی به طور نسبی، مطلوب و سطح سرمایه اجتماعی افراد، با میانگین امتیاز $1/96$ از طیف پنج قسمتی لیکرت در وضعیتی به طور نسبی، نامطلوب قرار دارد.

نتیجه‌گیری: تحلیل همبستگی بین دو متغیر، با استفاده از آزمون همبستگی اسپرمن، در محیط نرم‌افزار SPSS با سطح معنی‌داری $0/2$ و ضریب همبستگی $0/22$ ، وجود رابطه معنی‌دار و مثبت بین دو متغیر را، هرچند ضعیف، اثبات می‌کند.

کلیدواژه‌ها: پیاده‌راه، سرمایه اجتماعی، فضای شهری، کیفیت محیطی، کلان‌شهر مشهد.

۱- مقدمه

پدیده شهرنشینی، در حال حاضر، به موضوعی جهانی تبدیل شده است و برنامه‌ریزان شهری نیز، به آن توجه کرده‌اند. امروزه برنامه‌ریزان شهری در پی پاسخگویی به این سؤال هستند که چگونه می‌توان این امکان را فراهم کرد که شهروندان، در کنار برخورداری از مواهب توسعه شهری جدید، در محیطی سرشار از پیوستگی‌های اجتماعی و اخلاقی، با یکدیگر همزیستی داشته باشند(موسی، ۱۳۸۱: ۱۱۹-۱۱۵). رسیدن به آرمان‌های چنین جامعه‌ای، در گرو فراهم‌شدن زمینه‌های لازم، برای انجام فعالیت‌های اجتماعی است و آن همان ضرورت حضور عرصه‌های عمومی و فضاهای شهری، جهت ساری‌شدن حیات مدنی جامعه است(حیبی، ۱۳۷۹: ۲۳). بر این اساس، فضاهای شهری که به صورت روزمره، بیشترین حیات جمعی را در خود جای می‌دهند و بهترین زمینه را برای وقوع رویدادهای اجتماعی، سیاسی، ایجاد خاطره و بیان احساسات جمعی به وجود می‌آورند(مرتضوی، ۱۳۹۰: ۲۱)، مانند ظرفی برای فعالیت‌های شهری و بستری برای تعاملات اجتماعی هستند و زمینه‌ساز شکل‌گیری سرمایه اجتماعی به شمار می‌آیند.(Gehl, 1987)

پیاده‌راه‌ها گونه‌ای از این فضاهای شهری هستند که با فراهم‌کردن امکان ملاقات، گفتمان و تبادل افکار و نظرها، با انواع سلیقه‌ها، از هر طبقه به دور از هر گونه خطر ناشی از وسائل نقلیه، در محیطی ایمن(ثقفی اصل، ۱۳۸۷: ۸۰) و همچنین برخورد چهره به چهره افراد، می‌توانند در تجدید حیات مدنی، در مراکز شهری مؤثر باشند(پاکزاد، ۱۳۸۴: ۲۷۴).

تقویت سرمایه اجتماعی، در فضاهای شهری، فقط با اعمال تغییراتی در جهت ارتقای کیفیت‌های شهری مرتبط با آن، است(راست‌بین و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۶). چنان‌که جان گل^۱ در بررسی فعالیت‌های انسانی در فضاهای شهری، فعالیت‌های انسانی را تحت تأثیر محیط و کیفیت آن می‌داند(Gehl, 1987). این موضوع سبب شده است که امروزه توجه به ارتقای کیفیت فضاهای شهری، به صورت یکی از مهم‌ترین اهداف دانش طراحی شهری، در دوران معاصر مطرح شود(Madanipour, 1996: 249).

1. John Gehl

خلق و ساماندهی فضاهای پیاده شهری، از جمله پیادهراه قرهخان در شهر مشهد، به عنوان دومین کلان شهر کشور، در همین راستا و به منظور فراهم آوردن عرصه های عمومی بروز فعالیت های اجتماعی، در جهت تحقق آرمان های یک جامعه شهری پایدار، انجام گرفته است، لیکن حضور در آن نشان دهنده کیفیت متفاوت همبستگی اجتماعی، در افراد مختلف است، که با توجه به آن چه اشاره شد، به نظر می رسد نتیجه تأثیر کیفیت محیطی باشد. با این فرض، تحقیق حاضر به دنبال سنجدش و تحلیل همبستگی، میان دو متغیر کیفیت محیطی پیادهراه قرهخان و سرمایه اجتماعی بهره برداران آن فضا است.

۲- پیشینه پژوهش

پژوهش حاضر از دو مفهوم عمدی یعنی کیفیت محیطی پیادهراه به عنوان یک فضای شهری و سرمایه اجتماعی تشکیل شده است که هر یک از این مفاهیم، تاکنون موضوع تحقیقات و پژوهش های متعددی بوده اند؛ اما در زمینه ارتباط این مفاهیم، مطالعات و تحقیقات اندکی انجام شده است که در ادامه به خلاصه آنها اشاره می شود. « راستیان و همکاران » (۱۳۹۱)، به بررسی، قیاس و ارزیابی میزان تغییرات شاخص سرمایه اجتماعی با کیفیت های شهری پرداخته اند. به این منظور سطح سرمایه اجتماعی، با توجه به مؤلفه های تعریف شده برای آن، در پرسش نامه و همچنین محاسبه برآیند کیفیت های مدنظر، در این پژوهش با به کار گرفتن تکنیک تحلیل سلسه مراتبی (AHP) حاصل شده است. نتیجه این پژوهش، حاکی از وجود رابطه ای مستقیم و غیر خطی بین برآیند کیفیت های محیطی مورد پژوهش، با سطح شاخص سرمایه اجتماعی است.

شکوهی دولت آبادی و مسعود (۱۳۸۹) تعاملات اجتماعی را به عنوان نقطه اشتراک طراحی شهری، پیادهراه و سرمایه اجتماعی معرفی کرده است او به صورت پیمایشی و با استفاده از پرسش نامه، نفر ۸۴۰ را که به صورت سهمیه ای و متناسب با متغیر های سن و جنس انتخاب شده اند، به عنوان حجم نمونه بررسی کرده است. در نهایت، با تکنیک تحلیل عاملی و به وسیله نرم افزار SPSS به این نتیجه رسیده است که پیادهراه عاملی برای افزیش سطح سرمایه اجتماعی است.

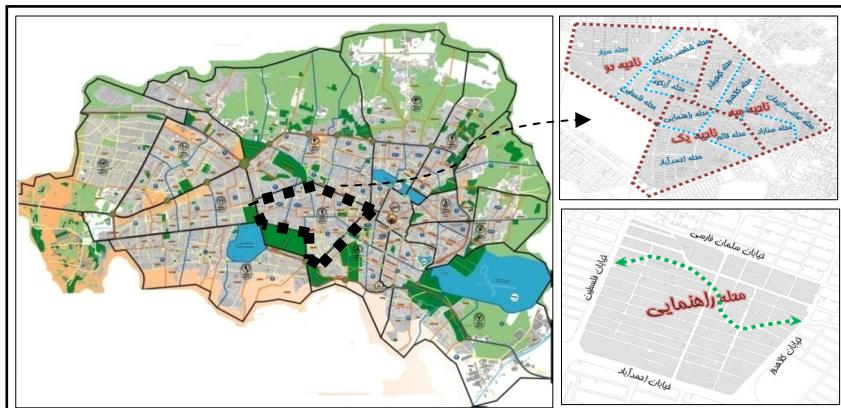
۳- روش‌شناسی**۳-۱- روش تحقیق**

در تحقیق حاضر که با روش توصیفی- تحلیلی صورت گرفته است، مبانی نظری و ادبیات موضوعی تحقیق، از طریق مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای و داده‌های میدانی، از طریق پرسشنامه گردآوری شده است. این پرسشنامه بر اساس مدل نظری نگارنده، تدوین گشته است که در آن از پاسخ‌دهندگان خواسته شده است تا نظر خود را در ارتباط با سوالات طرح شده از طریق طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت اعلام کنند. به جهت وجود محدودیت‌هایی، از جمله محدودیت زمانی و از آن جایی که امکان دستیابی به نظرهای کلیه افراد جامعه آماری وجود نداشته است، ۳۷۱ نفر از تعداد ۱۱۲۱۷ نفر جامعه آماری تحقیق با بهره‌گیری از فرمول کوکران^۱ و از طریق روش نمونه‌گیری تصادفی، به عنوان نمونه انتخاب شده‌اند که نتایج آن‌ها به جامعه آماری تعمیم داده شده است. عرضه، تلخیص و تجزیه و تحلیل داده‌ها، در محیط نرم‌افزار spss انجام گرفته است و بررسی روابط همبستگی، بین دو متغیر به دلیل مقیاس ترتیبی آن‌ها، با استفاده از آزمون ضریب همبستگی اسپرمن، در محیط این نرم‌افزار انجام شده است.

۲- منطقه مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه، آن بخش از پیاده‌راه قره‌خان شهر مشهد است که در محله راهنمایی، واقع در ناحیه یک شهرداری، واقع شده است. این مسیر، محدوده‌ای است غربی-شرقی با طولی در حدود ۱۲۰۰ متر، واقع در این محله که امروزه با توجه به اقدامات انجام‌شده در آن، دارای دو عملکرد مسیر(محل عبور و مرور ساکنین) از سویی و بوسستان(محل گذران اوقات فراغت ساکنین) از سوی دیگر، است. اشکال شماره ۱ و ۲ موقعیت این مسیر و نمایی از آن را به نمایش گذاشته‌اند.

1. Cochran

شکل ۱: موقعیت محدوده مورد مطالعه در شهر مشهد

مأخذ: www.mashhad.ir .۱۳۹۱

شکل ۲: نمایی از پیاده‌راه قره‌خان شهر مشهد

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۱

۴- مبانی نظری

۴-۱- پیاده‌ها گونه‌ای از فضاهای شهری، زمینه‌ساز شکل‌گیری سرمایه اجتماعی

فضای شهری یکی از عناصر ساخت فضایی شهر است که همراه با تاریخ یک ملت، در ادوار مختلف به وجود می‌آید، شکل می‌گیرد و دگرگون می‌شود. این فضا قسمتی از بافت شهری است که عموم مردم به آن دسترسی فیزیکی و بصری دارند و بستری است برای فعالیت‌های انسانی و برقراری تعاملات اجتماعی (توسلی و بنیادی، ۱۳۸۶: ۱۷). درباره گونه‌شناسی فضاهای شهری میان صاحب‌نظران اتفاق نزد ندارد، اما همه متخصصین، خیابان و میدان را به عنوان دو فضای عمومی شهری ذکر کرده‌اند (پاکزاد ۱۳۸۴)، (Carmona 2003)، (Carr 1992)، (Zucker 1959) و (Marcus and Francis 1989).

خیابان‌ها به عنوان گونه‌ای از فضاهای شهری، کارکردهای گوناگونی شامل: امکان حرکت وسائل نقلیه، پارکینگ خودروها، بارگیری کالاهای پیاده‌روی، برخی فعالیت‌های اجتماعی، تعامل و استراحت افراد را فراهم می‌کنند. در این میان، خیابان‌های مخصوص عابر پیاده که در کشورهای مختلف واژگان گوناگونی همچون: پهنه پیاده^۱، پهنه بدون ماشین^۲، محدوده بدون آمد و شد سواره^۳، پهنه بسته بر موتوری^۴، محدوده پیاده^۵، تفرجگاه پیاده^۶ و پیاده‌راه^۷ نیز برای تعریف آن‌ها به کار برده می‌شود. کامل‌ترین شکل خیابان‌ها هستند که اولویت اصلی حرکت در آن‌ها، به صورت پیاده است (کاشانی جو، ۱۳۸۹: ۵۴-۵۰).

جين جيكوب^۸ معتقد است که پیاده‌راه به عنوان فضای عمومی شهری قادر است مردمی را که یکدیگر را نمی‌شناسند، در صفحه‌ای از اجتماع، گرد هم آورد. گرچه این موضوع، به‌ظاهر، بسیار جزئی و بی‌اهمیت به نظر می‌رسد، اما مجموعه‌ای از این برخوردهای اتفاقی و عمومی، در یک زمان و مکان شهری، که لزوماً هیچ تعهد مشخصی را هم برای کسی، در بر ندارد، احساسی از اطمینان و هویت و حیات اجتماعی را برای ساکنین شهر به همراه می‌آورد (معینی، ۱۳۹۰: ۳۹). درواقع، تأثیر حرکت پیاده و پیاده‌راه‌ها بر مسایل اجتماعی در شهرها، به اندازه‌ای است که آن‌ها را عامل توسعه پایدار اجتماعی تلقی کرده کرده‌اندو یکی از کارکردهای اصلی این فضاهای شهری را نقش اجتماعی آن‌ها می‌دانند.

۲-۴- کیفیت محیطی پیاده‌راه‌ها

کیفیت فضا در شهر، از برآیند مؤلفه‌هایی حاصل می‌شود که با شناسایی کارکردها و تأثیرات مناسب هر یک از آن‌ها بر فضا، می‌توان راهکارهایی برای بهبود کیفیت فضاهای شهری ارایه داد (علی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱: ۲۳).

-
1. Pedestrian Zone
 2. Car-Free Zone
 3. Traffic-Free Zone
 4. Auto-Restricted Zone
 5. Pedestrian Area
 6. Pedestrian Mall
 7. Walkable Street
 8. Jane Jacobs

تاکنون در این خصوص نظریات متعددی ارایه شده است که برخی به طور عام به مؤلفه‌ها و شاخص‌های ارزیابی فضاهای عمومی اشاره کرده‌اند و برخی فقط کیفیت یک پیاده‌راه مطلوب و توقعات موردنی از آن را ارایه می‌دهند، که می‌تواند شاخصه ارزیابی یک پیاده‌راه باشد. جدول ۱ مهم‌ترین این نظریات را ارایه می‌کند.

جدول ۱: مؤلفه‌های مؤثر بر کیفیت محیطی فضاهای شهری با تأکید بر پیاده‌راها

موسسه pps			
اجتماع‌پذیری	کاربری و فعالیت	آسایش و تصویر ذهنی	دسترسی و ارتباط
سنده کمک طراحی"			
Rahati	جذابیت	دسترسی	نظافت و پاکیزگی
تمایز و تشخیص	عملکرد	سرزنشگی و پویایی	جامعیت
		نیرومندی	ایمنی و امنیت
ای بن بتلی و همکارانش			
انعطاف‌پذیری	خوانایی	گوناگونی	نفوذ‌پذیری
	رنگ تعلق	غنای حسی	توانایی بصری
جمع‌بندی اهداف، نیازها و ضوابط مشترک مطالعات ۱۴ طرح جامع عابر پیاده در اروپا و امریکا			
امنیت و ایمنی	احساس رضایت از محیط	پیوستگی جذابیت محیطی	مطبوعیت محیط
پایداری محیطی	سلامت عمومی و آموزش	دسترسی	راحتی و آسایش
کاربری‌های مختلف	عابر پیاده و کاربری زمین	ارتباط مناسب حمل و نقل	سرزنش‌بودن محله‌ها
جهان‌شاه پاکزاد			
	ایمنی	انعطاف	سرزنشگی

ماخذ: نگارنده‌گان بر اساس (Deter and Cabe 2000)، (www.pps.org)، (ای بن بتلی و دیگران ۱۳۸۲)، (معینی، ۱۳۸۵) و

(پاکزاد، ۱۳۸۴)

۴-۳- سرمایه اجتماعی: ابعاد و شاخص‌های آن

سرمایه اجتماعی مفهومی است که به دنبال رویدادهای اجتماعی مهم دهه‌های گذشته، از جمله کاهش میزان همبستگی اجتماعی در کلان‌شهرهای جهان و... پدید آمد (Concise Projects به نقل از اجتهادی، ۱۳۸۶: ۴۱۵). سرمایه اجتماعی برخلاف دیگر شکل‌های سرمایه، از سرمایه فیزیکی و سرمایه انسانی گرفته تا سرمایه اقتصادی و سرمایه فرهنگی، «بی‌حضور دیگران» نه پدید می‌آید و نه ممکن است. بر این پایه پدیده سرمایه اجتماعی تنها زمانی شکل می‌گیرد که: اول- در یک محیط اجتماعی معین، انسان‌هایی در

برابر یکدیگر قرار گرفته باشند و دوم- میان آن‌ها «رابطه‌ای» شکل گرفته باشد و جریان یابد. در «درون» این رابطه است که سرمایه اجتماعی زاده یا تولید می‌شود. بنابراین سرمایه اجتماعی جزئی از رابطه اجتماعی و در ذات آن نهفته است (Bourdieu, 1983) (Coleman, 1988) (Putnam, 1993).

حداقل در یک دهه گذشته تحقیقات تجربی، از روش‌های بسیار متفاوتی برای اندازه‌گیری سرمایه اجتماعی و پیامدهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی آن استفاده کردند (همتی، ۱۳۸۶: ۷). هر یک از نظریه‌پردازان، بسته به تعریفی که از سرمایه اجتماعی ارایه کردند، ابعاد و شاخص‌های متفاوتی را برای سنجش آن بیان کرده است. جدول ۲ مهتمترین این ابعاد و شاخص‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۲: شاخص‌های سنجش سرمایه اجتماعی از دیدگاه اندیشمندان مختلف

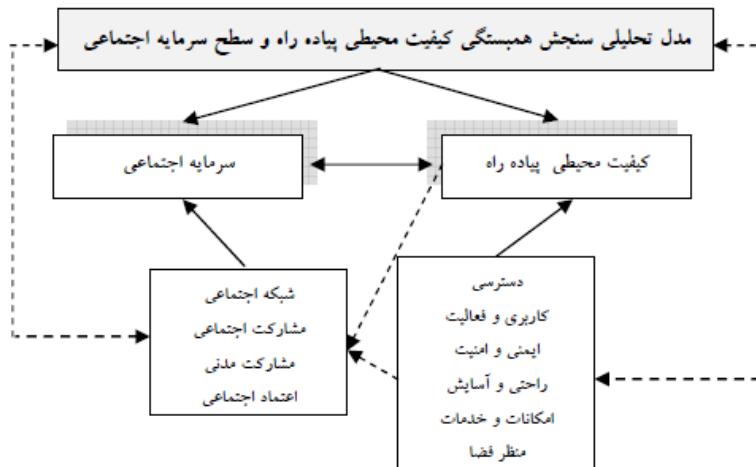
سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه			
مشارکت مدنی	شبکه اجتماعی	حمایت اجتماعی	مشارکت اجتماعی
پاتنم			
		اعتماد	مشارکت اجتماعی
اوینکس و بولن			
ارتباط با خانوارde و دوستان	اعتماد و امنیت	مشارکت مدنی	شرکت در اجتماع محلی
		احساس اثرگذاری و کارایی	مدارا و تحمل تفاوت‌ها
لی، پیکلز و ساوبچ			
اعتماد اجتماعی	مشارکت مدنی	شبکه اجتماعی	پیوند همایگی
فاتحی			
	احساس تعلق اجتماعی	تعهد اجتماعی	اعتماد اجتماعی
اسماعیلی			
	شبکه‌ها	هنجرها	اعتماد

مأخذ: نگارندگان بر اساس (ختندر، ۱۳۸۷)، (Putnam, 1993)، (Bullen and Onyx, 1989)، (لی و همکاران، ۲۰۰۳)،

(فاتحی، ۱۳۸۳) و (اسماعیلی، ۱۳۸۵)

۴-۴- مدل مفهومی تحقیق

مدل مفهومی تحقیق حاضر، حاصل بهره‌مندی از نظریات اندیشمندان مختلف است که در آن از شش شاخص دسترسی، کاربری و فعالیت، ایمنی و امنیت، راحتی و آسایش، امکانات و خدمات و منظر فضای با توجه به شاخص‌های ارایه شده، هدف تحقیق و ویژگی‌های خاص عرصه پژوهش، جهت سنجش کیفیت محیطی پیاده‌راه و از سه شاخص شبکه اجتماعی، مشارکت اجتماعی / مشارکت مدنی و اعتماد اجتماعی، بر اساس مدل لی، پیکلز و ساویچ، جهت سنجش سرمایه اجتماعی در فضای شهری استفاده شده است. (شکل ۳)

شکل ۳: مدل تحلیلی سنجش کیفیت محیطی پیاده‌راه از منظر بهره‌برداران فضا و سطح سرمایه اجتماعی آنها

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۱

۵- یافته‌های تحقیق

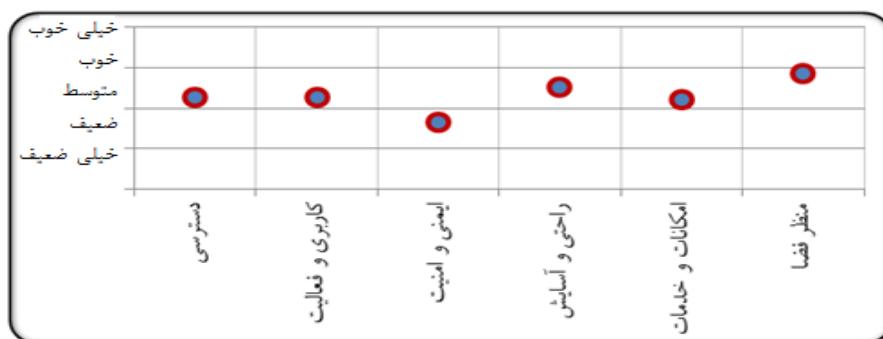
ارزیابی کیفیت محیطی پیاده‌راه قره‌خان، به واسطه شاخص‌های سنجش آن، اولین گام در پیش-برد تحقیق حاضر است. به این منظور، ابتدا نظرهای بهره‌برداران از محیط، در خصوص وضعیت هر یک از شاخص‌ها، به صورت مستقل، سؤال شده است که نتایج حاصل از آن در جدول ۳ ارایه شده است.

جدول ۳: نحوه پاسخگویی افراد به شاخص‌های سنجش کیفیت محیطی

منظور فضا	امکانات و خدمات	راحتی و آسایش	ایمنی و امنیت	کاربری و فعالیت	دسترسی	
۱۱	۳۶	۱۵	۵۹	۳۹	۶۵	خیلی کم
۳	۴۸	۲۹	۱۲۱	۴۱	۳۴	کم
۹۳	۱۱۷	۱۱۲	۱۰۴	۱۱۶	۸۰	متوسط
۱۸۰	۱۳۴	۱۸۱	۶۴	۱۳۱	۱۱۳	زیاد
۸۴	۳۶	۳۴	۲۳	۴۴	۷۹	خیلی زیاد
۳۷۱	۳۷۱	۳۷۱	۳۷۱	۳۷۱	۳۷۱	کل

مأخذ: نگارندهان، ۱۳۹۱

مطابق جدول ۳، بیش از ۵۰ درصد پرسش‌شوندگان از وضعیت دسترسی به مسیر، کاربری‌ها و فعالیت‌های موجود در آن، راحتی مسیر، امکانات و خدمات موجود در آن و منظر فضا، رضایت داشته‌اند. چنان‌که هر یک از شاخص‌ها در نظرسنجی صورت گرفته، به ترتیب امتیاز‌های ۳/۲۸، ۳/۲۷، ۳/۵۱ و ۳/۲۱ را از طیف پنج قسمتی لیکرت کسب کرده‌اند. این در حالی است که نزدیک به ۵۰ درصد آن‌ها وضعیت ایمنی و امنیت مسیر را نامطلوب دانسته‌اند و از تاریکی و خلوت‌بودن مسیر در شب، عدم نظارت مسؤولین و همچنین ایمنی ضعیف آن، به خصوص برای کودکان و سالمندان، اظهار نارضایتی کرده‌اند. به طوری‌که کیفیت این شاخص، در نظرسنجی صورت گرفته، از طریق طیف لیکرت، با امتیاز ۲/۶۵، کمتر از حد متوسط و به طورنسیبی، ضعیف، ارزیابی شده است (شکل ۴).

شکل ۴: برآیند پاسخگویی افراد به شاخص‌های سنجش کیفیت محیطی

۱۳۹۱ نگارنده: مأخذ

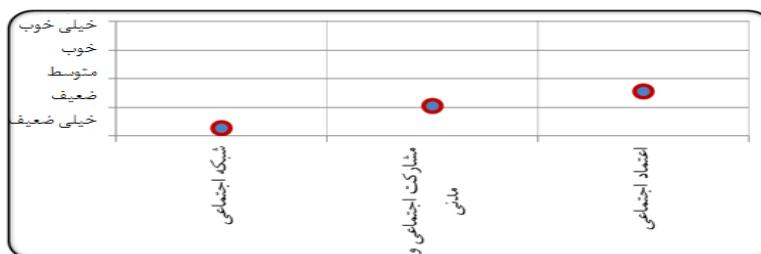
در نهایت، کیفیت محیطی پیاده راه، از میانگین امتیاز شاخص های فوق، حاصل شده است که با امتیاز ۳/۲۹ در طیف لیکرت، دارای وضعیت به طور نسبی، مطلوبی است. دومین گام، سنجش سطح سرمایه اجتماعی افراد است. به منظور دست یافتن به این هدف، ابتدا نظر آنها در خصوص هر یک از شاخص های سرمایه اجتماعی سؤال شده است که نتایج حاصل از آن، در جدول ذیل آمده است (جدول ۴).

جدول ۴: نحوه پاسخگویی افراد به شاخص های سنجش سرمایه اجتماعی

اعتماد اجتماعی	مشارکت اجتماعی	شبکه اجتماعی	
۹۹	۱۲۸	۳۲۰	خیلی کم
۷۳	۱۴۷	۲۴	کم
۱۱۱	۵۵	۸	متوسط
۶۸	۳۰	۱۳	زیاد
۲۰	۱۱	۶	خیلی زیاد
۳۷۱	۳۷۱	۳۷۱	کل

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۱

مطابق با این نظرسنجی، بیش از ۵۰ درصد افراد به افراد حاضر در فضای اعتماد نسبی داشته اند، ولی بیش از ۹۰ درصد آنها دارای شبکه اجتماعی ضعیف بوده اند و در حدود ۷۵ درصد آنها نیز تاکنون در فعالیت های جمعی پارک مشارکت نداشته اند (شکل ۵).

شکل ۵: برآیند پاسخگویی افراد به شاخص های سنجش سرمایه اجتماعی

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۱

به این ترتیب سرمایه اجتماعی افراد به عنوان حاصل میانگین امتیاز شاخص های اعتماد اجتماعی، مشارکت اجتماعی / مدنی و شبکه اجتماعی (با امتیاز های ۲/۵۶، ۲/۵ و ۱/۲۷)، با رقم ۱/۹۶ از طیف

پنج قسمتی لیکرت، پایین تر از حد متوسط ارزیابی شده است و دارای وضعیت به طور نسبی، نامطلوبی است (جدول ۵).

جدول ۵: تحلیل همبستگی بین دو متغیر کیفیت محیطی و سرمایه اجتماعی

کیفیت محیطی	سرمایه اجتماعی	ضریب همبستگی	سرمایه اجتماعی	ضریب همبستگی
.۲۲۴*	۱	ضریب همبستگی	سرمایه اجتماعی	اضیرمن
.۰۲۲		(sig.2tailed)		
۳۷۱	۳۷۱	N		
۱	.۲۲۴*	ضریب همبستگی	کیفیت محیطی	
	.۰۲۲	(sig.2tailed)		
۳۷۱	۳۷۱	N		

مأخذ: نگارندهان، ۱۳۹۱

علی‌رغم تفاوت‌های موجود، بین کیفیت محیطی و سطح سرمایه اجتماعی افراد که به ترتیب دارای وضعیت به طور نسبی، مطلوب و نامطلوبی هستند. نتایج حاصل از تحلیل همبستگی میان آن‌ها، از طریق آزمون اسپیرمن ذکر شده در جدول ۵، با سطح معنی داری 0.224 و ضریب همبستگی 0.022 ، وجود رابطه معنی‌دار مثبت، اما ضعیف، بین دو متغیر را، اثبات می‌کند. به عبارت دیگر، افرادی که رضایت‌مندی آن‌ها از کیفیت محیطی پیاده‌راه، بیشتر بوده است، از سرمایه اجتماعی بیشتری نیز بهره‌مند بوده‌اند و افرادی که میزان رضایت‌مندی آن‌ها از کیفیت محیطی پیاده‌راه، کمتر بوده است، سطح سرمایه اجتماعی پایین‌تری داشته‌اند.

جدول ۶: تحلیل همبستگی بین شاخص‌های کیفیت محیطی و سرمایه اجتماعی

سرمایه اجتماعی	ضریب همبستگی	دسترسی	ضریب همبستگی
۰/۲۲۹	ضریب همبستگی	دسترسی	اضیرمن
۰/۳۴۴	ضریب همبستگی	کاربری فعالیت	
۰/۲۰۹	ضریب همبستگی	ایمنی و امنیت	
۰/۱۸۲	ضریب همبستگی	راحتی و آسایش	
۰/۹۴	ضریب همبستگی	امکانات و خدمات	
۰/۴	ضریب همبستگی	منظر فضا	

مأخذ: نگارندهان، ۱۳۹۱

این در حالی است که تحلیل همبستگی دودویی هر یک از شاخص‌های کیفیت محیطی با سرمایه اجتماعی، با استفاده از آزمون همبستگی اسپیرمن ذکرشده در جدول ۶، نشان از میزان همبستگی متفاوت شاخص‌ها دارد. چنان‌که کاربری و فعالیت با ضریب $0/334$ بیشترین میزان و منظر فضایی با ضریب $0/4$ کمترین میزان همبستگی را، با متغیر سرمایه اجتماعی دارد. در این میان شاخص‌های دسترسی، ایمنی و امنیت، راحتی و آسایش و امکانات و خدمات موجود در فضای نیز به ترتیب دارای ضرایب همبستگی $0/229$ ، $0/209$ ، $0/182$ و $0/94$ هستند. هم‌چنان‌که قابل پیش‌بینی بود، ارتباط هر یک از شاخص‌های کیفیت محیطی با سرمایه اجتماعی نیز، رابطه‌ای مثبت دارد و تغییرات آن‌ها نیز هم‌جهت است؛ چنان‌که همزمان با افزایش کیفیت هر یک از شاخص‌ها، سطح سرمایه اجتماعی افزایش می‌یابد و برعکس.

۶- نتیجه‌گیری و پیشنهادات

فلسفه وجودی پیاده‌راه‌ها به عنوان گونه‌ای از فضاهای شهری، برقراری تعاملات اجتماعی میان افراد و شکل‌گیری سرمایه اجتماعی است که کیفیت محیطی آن‌ها نقش بارزی در تحقق این هدف دارد. چنان‌که سنجش و تحلیل همبستگی بین دو متغیر از طریق آزمون اسپیرمن با سطح معناداری $0/2$ و ضریب همبستگی $0/224$ ، وجود رابطه‌ای معنادار، مستقیم و به طور نسبی، ضعیف، بین آن‌ها را نشان می‌دهد. به این معنی که تغییرات دو متغیر به طور هم‌جهت اتفاق می‌افتد؛ چنان‌که هر چه میزان رضایت‌مندی افراد از کیفیت محیطی پیاده‌راه، بیشتر بوده است، سطح سرمایه اجتماعی بالاتری داشته است. همچنین بررسی‌های صورت گرفته، نشان‌دهنده همبستگی متفاوت، میان هر یک از شاخص‌های کیفیت محیطی و سطح سرمایه اجتماعی است؛ چنان‌که شاخص‌های کاربری و فعالیت، دسترسی، ایمنی و امنیت و راحتی و آسایش به ترتیب با ضرایب $0/334$ ، $0/229$ ، $0/209$ و $0/182$ بیشترین میزان همبستگی را با سرمایه اجتماعی دارد و شاخص‌های امکانات و خدمات و منظر فضایی، به ترتیب با ضرایب $0/94$ و $0/4$ سطح پایین‌تری از همبستگی دارد. این در صورتی است که کیفیت شاخص ایمنی و امنیت در مسیر، علی‌رغم اهمیت فراوان آن، با امتیاز $2/65$ در طیف لیکرت، به طور نسبی، ضعیف است. از این رو:

اصلاح وضعیت روشنابی معابر، ساماندهی کنج‌های تاریک و مخفی، تجهیز مسیر با کاربری‌های مختلط و استقرار فعالیت‌های شبانه‌روزی در آن، که نه تنها به سرزنشگی فضا کمک می‌کند، بلکه به واسطه نظارت شهروندی و چشم‌های بر روی خیابان موجبات امنیت بیشتر را فراهم می‌آورند. و همچنین مناسبسازی تقاطع‌های مسیر، با محورهای سواره و اصلاح اختلاف سطح‌های موجود، به صورت شیب‌راهه، در جهت پیوستگی هر چه بیشتر مسیر، به منظور حفظ اینمی افراد مهم‌ترین راهکارهای پیشنهادی در جهت ارتقای کیفیت پیاده‌راه قره‌خان است که امید است با به کارگرفتن آن‌ها، شاهد محیطی پویاتر و روابطی پررنگ‌تر در آینده باشیم.

کتابنامه

۱. اجتهادی، مصطفی. (۱۳۸۶). سرمایه اجتماعی. فصل‌نامه علوم انسانی. شماره ۵۳: صص ۱-۱۲.
۲. اسماعیلی، رضا. (۱۳۸۵). بررسی شاخص‌های توسعه اجتماعی و سطح‌بندی آن در شهرستان‌های استان اصفهان. پایان‌نامه دکتری. دانشگاه اصفهان.
۳. بتلی، ای؛ الکک، آلن؛ مورین، پال؛ گلین، سو مک؛ اسمیت، گراهام. (۱۳۸۲). محیط‌های پاسخ‌ده. ترجمه مصطفی بهزادفر. تهران: دانشگاه علم و صنعت.
۴. پاکزاد، جهان‌شاه. (۱۳۸۴). راهنمای طراحی فضاهای شهری در ایران. چاپ چهارم. تهران: شرکت طرح و نشر پیام سیما. وزارت مسکن و شهرسازی. معاونت شهرسازی و معماری.
۵. توسلی، محمود؛ بنیادی، ناصر. (۱۳۸۶). طراحی فضای شهری. مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران. تهران: انتشارات شهیدی.
۶. ثقیلی اصل، آرش. (۱۳۸۷). اهمیت و نقش پیاده‌راه در شبکه حمل و نقل شهر پایدار. فصل‌نامه جستارهای شهرسازی. شماره ۲۶ و ۲۷: صص ۷۹-۸۷.
۷. حبیبی، محسن. (۱۳۷۹). جامعه مدنی و حیات شهری، نشریه هنرها زیبا. شماره ۷: صص ۲۱-۳۳.
۸. خنده‌رو، مهدی. (۱۳۸۷). بررسی سرمایه اجتماعی و عوامل مؤثر بر شکل‌گیری آن در سطح محله (مطالعه سوردی محله‌های منطقه ۹ شهر مشهد). پایان‌نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان. دانشکده ادبیات و علوم انسانی.

۹. شکوهی دولت آبادی، محمود؛ مسعود، محمد. (۱۳۸۹). پیاده راه عاملی برای افزایش سرمایه اجتماعی. نشریه علمی پژوهشی انجمن علمی معماری و شهرسازی ایران، شماره ۱: ص ۵۵.
۱۰. راستیان، سجاد؛ جعفری، یاسر؛ دارم، یاسمون؛ معزی مهر تهران، امیر محمد. (۱۳۹۱). رابطه همبستگی بین کیفیت‌های محیطی و تداوم حیات شهری در عرصه‌های عمومی (نمونه موردنی جلفای اصفهان)، فصل - نامه باغ نظر، شماره ۲۱: صص ۴۶-۴۵.
۱۱. علی‌پور، روجا؛ خادمی، مسعود؛ سنمایی، محمد مهدی؛ رفیعیان، مجتبی. (۱۳۹۱). بررسی شاخص‌های کیفیت محیطی در شناسایی و اولویت‌های مداخله در محدوده بافت فرسوده شهر بندر لنگه. فصل نامه باغ نظر، شماره ۲۰: صص ۲۲-۱۳.
۱۲. فاتحی، ابوالقاسم. (۱۳۸۳). تأثیر سرمایه اجتماعی بر هویت اجتماعی دانشجویان دانشگاه تهران. پایان‌نامه دکتری. دانشگاه اصفهان.
۱۳. کاشانی جو، خشایار. (۱۳۸۹). پیاده‌راه‌ها، از مبانی طراحی تا ویژگی‌های کارکردی. تهران: انتشارات آذرخش.
۱۴. مرتضوی، صبورا. (۱۳۹۰). بازشناسی پیاده‌راه به عنوان بستری برای گذران اوقات فراغت در شهر. ماهنامه شهر و منظر، شماره ۱۲: صص ۲۴-۱۷.
۱۵. معینی، محمد مهدی. (۱۳۸۵). افزایش قابلیت پیاده‌مداری، گامی به سوی شهری انسانی‌تر، نشریه هنرهای زیبا. شماره ۲۷: صص ۱۶-۵.
۱۶. معینی، محمد مهدی. (۱۳۹۰). شهرهای پیاده‌مدار. تهران: انتشارات آذرخش.
۱۷. موسوی، یعقوب. (۱۳۸۱). پدیده کاهش همبستگی اجتماعی در کلان‌شهرها، فصل نامه مدرس علوم انسانی. شماره ۲۷: صص ۱۱۳-۱۳۳.
۱۸. همتی، رضا. (۱۳۸۶). سرمایه اجتماعی: چالش‌های روش شناختی و ابزارهای اندازه‌گیری، همایش سرمایه اجتماعی و توسعه اقتصادی موسسه آموزش عالی و پژوهش سازمان مدیریت و برنامه ریزی.
19. Bourdieu, P. (1983). *The Forms of Capital*. In. John G. Richardson (ed). Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education. New York. Greenwood Press: 241-258.
20. Bullen, P, Onyx, G. (1989). *Measuring Social in five Communities in NSW, Neighbourhood and community Centers*. in Journal of Applied Behavior. Vol 36. no 1, March 2000.

-
21. Carmona, M. (2003). *Public Places, Urban Spaces*. Architectural press.
 22. Carr, S. (1992). “*Public space*”. Cambridge university press.
 23. Coleman, J. (1988). *Social Capital in the Creation of Human Capital*. American Journal of Sociology 94(Supplement): 95-120.
 24. Gehl, J. (1987). *Life between building*. Van Nostrand Reinhold.
 25. Madanipour, A. (1996). *Design of Urban Spaces: an inquiry into a Socio-spatial Process*. Conducted by University of Newcastle.
 26. Marcus, C, Francis, C. (1998). *People Place, Design Guidelines for Urban Open Spaces*. John Wiley and sons.
 27. Putnam, R. (1993). *The Prosperous Community: Social Capital and Public Life*. American Prospect: 35-42.
 28. www.Mashhad.ir
 29. www.pps.org
 30. Zucker, P. (1959). *Town and Square From the Agura to the Village Green*. Columbia University press.

Analyzing the Effect of Environmental Quality on Social Capital (Case Study: Garah-Khan Walkable Street in Mashhad)

Mohammad Rahim Rahnama

Associate prof. of Geography and Urban Planning, Ferdowsi University of Mashhad,
Iran

Neda Mohammadzadeh¹

M. A. Student in Regional and Urban Planning, Imam Khomeini International
University of Qazvin, Iran

Received 25 September 2012 Accepted 12 February 2013

Abstract

Objectives: This research seeks to assay and analyze the correlation between environmental quality of walkable streets and the level of social capital of the users of Garah-khan walkable street in Mashhad.

Method: This case study was conducted through a qualitative method on Garah-khan walkable street in Mashhad. For this purpose, the environmental quality of this walkable street was evaluated using six indicators (accessibility, uses and activities, safety and security, comfort, facilities and services and outlook of space) and the level of social capital was evaluated by three factors (social network, social/civic participation and social trust) in form of a survey research by distributing 371 questionnaires amongst people who had been selected randomly from the statistical population.

Findings/ Results: The results of the questionnaire show that the environmental quality of Garah-Khan walkable street in the eye of the users, with an average score of 3.29 on a five-point Likert scale, is relatively satisfactory and the level of social capital of individuals, with an average score of 1.96 on a five-point Likert scale, is fairly unfavorable.

Conclusion: The analysis of the correlation between two variables using Spearman-correlation test in SPSS, with a significance level of 0.02 and correlation coefficient of 0.22, proves that there is a significant positive relation between these two variables, though it is not very strong.

Keywords: Walkable street, Social capital, Urban space, Environmental quality, Mashhad metropolis.

How to cite this article:

Rahnama,M. R., & Mohammadzadeh, N. (2014). Analyzing the effect of environmental quality on social capital(Case study: Garah-Khan walkable street in Mashhad). *Journal of Geography and Regional Development*, 12(22), 15-30

URL <http://jgrd.um.ac.ir/article/view/18005>

1- Corresponding Author: Email: mohamadzadeh_ur@yahoo.com